

[Karen Højte Jensen]

Ordet »ligeværdighed« spørger stadig. Er det et ord, som i denne sammenhæng ikke skal tillægges større værdi? Betyder ligeværdighed blot, at det skal være lige værdigt at have en praktisk og en akademisk uddannelse? Så er ordet jo totalt overflødigt. Når det stadig væk eksisterer i dette beslutningsforslag, vil jeg tillægge det reel betydning, og jeg vil her referere, hvad sektorrådet for dette uddannelsesområde lægger i ordet. Sektorrådet er jo ikke et tilfældigt sammenrend uden nogen indflydelse, det viser erfaringerne. Sektorrådet siger, at større ligeværdighed i uddannelserne bl. a. opnås ved at lade praktiske, håndværksprægede fag og boglige, teoretiske fag indgå både i den almene erhvervskompetence og i den almene studiekompetence.

Jeg må sige, at jeg faktisk føler det lidt søgt, når hr. Bertel Haarder nu ligesom vil distancere sig fra det, man i 1977 besluttede om mesterlærers forhold til EFG. Nu mener hr. Bertel Haarder, at ministeren skal have politisk flertal. Jeg troede, at hr. Bertel Haarder gik ind for nærdemokrati, så jeg troede faktisk, at når man i de enkelte fagudvalg var enige om at indstille det til ministeren, så måtte det have en reel vægt.

I den anledning får jeg lyst til at spørge, idet venstre jo udsendte en pressemeddelelse om, at nu havde man sikkerhed for, at mesterlæren kunne bevares: hvor står det i forslaget? Der står til gengæld i punkt 6, at alle uddannelser skal være brede og varierede, og at der skal lægges større vægt på det almene, også inden for mesterlæren. Jeg vil da godt spørge, hvordan alle disse ting hænger sammen. Jeg mener tværtimod, at man nu her giver mesterlæren et vist dødsstød, fordi man siger, at alle uddannelser skal være brede og varierede.

Som jeg var inde på ved omtalen af ændringsforslagene, finder vi, at dette forslag vil være med til at ødelægge gymnasiet. Nu skal alle uddannelserne rodes sammen. Det boglige, teoretiske niveau i gymnasiet vil blive forringet, og dette forstærkes af, at der samtidig skal indgå praktisk beskæftigelse. Ministeren siger, at der ikke er tale om afgørende ændringer af gymnasieskolen, men hvad er så afgørende ændringer, når de her nævnte ændringer åbenbart ikke betragtes som afgørende? Der skal ske en lovjustering, når denne principbeslutning er vedtaget, en

gennemgang af undervisnings- og eksamensbekendtgørelser og de vejledende retningslinier for undervisningen. Vi er bekymrede for gymnasiet, som vi ønsker at fastholde som studieforberedende til de videregående uddannelser, og jeg føler mig naiv, hvis jeg tror, at de ændringer og justeringer, der skal ske, vil give en opstramning af gymnasiet.

I øvrigt vil jeg godt spørge, hvor vi i dette beslutningsforslag finder noget som helst hensyn til de unge, til de motiverede, til de dygtige elever. De lades i stikken i forhold til de umotiverede. Forslaget handler alt for lidt om dygtighed og kvalitet i uddannelserne, for ikke at sige om udfordringer. Vi mener fra konservativ side, at samfundet skal bygge på dygtige unge. Det er dem, der skal føre os videre.

Halvgaard (FP):

Danmark har for øjeblikket op imod 30.000-40.000 unge, der er uden beskæftigelse, og som er henvist til arbejdsløshedsunderstøttelse eller midler fra bistandskontoret. En sådan situation er uholdbar, ja, det er et så alvorligt problem, at samfundet har krav på, at folketingsret tager initiativ til at løse problemet for de unge. Jeg kan blot henvise til grundlovens § 75. Desværre er der her i folketingsret gennemført en lovgivning, som umuliggør opfyldelsen af § 75. Jeg tænker her bl. a. på u hensigtsmæssige overenskomstkrav med garantiløn og mindsteløn, der forhindrer mange i at få beskæftigelse. Ligeledes en arbejdsmiljølov, der i mange tilfælde er til hinder for skabelsen af nye arbejdspladser. Det er yderst ulykkeligt, og det mener jeg sådan set er det største problem, vi har. Derfor må hovedopgaven for folketingsret være at gennemføre en erhvervs politik, der øger beskæftigelsen også for de unge og dermed naturligt skaber grundlag for flere praktikpladser for lærlinge.

Nu prøver man bl. a. med dette forslag at gå den modsatte vej og på en vis måde ad kunstig vej løse alle ledighedsproblemerne, nemlig ved at uddanne sig ud af problemerne uden at tage hensyn til, hvad samfundet har behov for. Det er en god, men det er også en dårlig løsning. Naturligvis understreger fremskridtspartiet nødvendigheden af at tage den eksisterende uddannelsesstruktur og undervisningsindholdet op til overvejelse og